

“Burda senin cesaretinden laf açmanın tam da sırası
Kalabalık caddelerde hürlüğün şarkısına katılırken ki
Padişah gibi cesaretti o, alımlı değme kadında yok
Aklıma kadeh tutuşların geliyor
Çiçek Pasajında akşamüstleri
Asıl yoksulluk ondan sonra başlıyor
Bütün kara parçalarında
Afrika hariç değil”

Cemal Süreya

MÜCELLA YAPICI' YA...

‘Az kaldı Mücella abla, kırmızılarımızı giyip kalabalık caddelerde hürlüğün şarkısını hep birlikte söyleyeceğiz...’

BEYZA METİN

beyza.metin@emo.org.tr

Canım Mücella, Mücella abla, Mücella anne, Mücella yoldaş ve daha bir sürü Mücella...
Cezaevine yazmak gibi bir travmam var benim, şimdi çok uzaklarda olan canım dostumla mektuplaşmaların sonrasında gidişinden beri, kendi kendime totem yapmışım da ondan. Ama sana bugüne kadar yazmayışımın nedeni, mektuplara yetişmekte zorlandığın bilgisi idi. Cansu sarılmalarını iletmiştir umarım.

Bu şiiri senin için yazmış Cemal Süreya. Dün

tutsaklığının 100. günüydü, pankartlara baktım. Elin havada zafer işareti yapan, meydan okuyan duruşun sonra ilk alındığımız anda parka yürürken ki haklılığın getirdiği heybetin geldi aklıma, rakı sohbetlerin, neşen, gülüşün, nerede olursa olsun dosta düşmana esirgemediğin dürüstlüğü ve dobralığın... Bu dizeler Mücella'nın dizeleri dedim. Daha bir sürü şiir vardır kuşkusuz seni anlatan, Mücella şarkısını da kaçırmışım nasıl kaçırdıysam! Çok güzel...

Seninle tanışmamı unutamıyorum. Beyoğlu

kent eki için röportaj yapmak istiyorum, çok gencim, birilerinden telefonunu bulup randevu istiyorum Sarıyer'de buluşmak üzere sözleşiyoruz. Yanına Evrensel muhabiri olarak röportaj yapmaya geldiğim, heyecandan ne yapacağımı bilmediğim, hayran olduğum kadındın, nasıl heyecanlıyım çok röportaj deneyimim de yok. Beni görür görmez, “Ayyyy, bu Evrensel'in kızları ne tatlı oluyor” deyip yanaklarımı sıkımtı. Bende ne heyecan kaldı ne bir şey, yıllardır bilgisine birikimine hayran olduğum kadın, annem gibi sarıp sarmalayivermişti beni. TMMOB üyesi olduğumu söyledim mi onu bile hatırlamıyorum.

Sonrasında beni Oda yönetimlerinde gördüğündeki desteğin, sadece bana değil TMMOB Kadın'daki her birimize aşıladığın özgüven, kadın kurultaylarındaki emeğin, bin yıllık haklılığın ve meşruluğun verdiği güvenle adamların karşısına dikilişin seni Mücella abla yapan şeylerdi.

Sonra Memik abiye olan aşkın... Aşkın emekle mücadeleyle yoğrulursa ne kadar güzel ne kadar tükenmez olduğunun kanıtı gibiydi benim için, hakikiydi, öyle istedim ki onu tanımayı anlamam.

Taksim Dayanışmasının kuruluşunu hatırlıyorum, Odalara gelen resmi davet yazısı,

görevlendirmeler, imza kampanyaları, gece nöbetleri, geçenlerde 2012'de sabahladığımız nöbetin fotosu çıktı karşıma, kente dair nerde haksızlık hukuksuzluk varsa sen mücadelenin demirbaşı gibiydin, kentsel dönüşüm olan mahalle toplantılarında, 3. köprü eylemlerinde, Kanal İstanbul panellerinde, iktidarın, egemenin, şirketin her kimse hatalarını öyle derin bir bilgiyle vuruyordun ki yüzlerine kimse üzerine laf edemiyordu.
En demokratik, en haklı taleplerle bu toprakların en barışçıl eyleminde yan yanaydık.

Meslek Odalarımıza anayasayla verilen görevleri yerine getirdiğimiz için hedefe konulduk. Kente sahip çıkmak ise görev, bunun en önündeki tabi ki sen olacaktın, Geziyi anlatmayacağım fazla. Ama Medeni ile Berkin'i ayırmayan, çocukların annelerine kız kardeşlik eden sendin.

Soruların geldi, öyle haklısın ki; aynı davadan aynı suçtan yargılanıp beraat eden ben dışarıdayım. Mücella neden içeride diye düşünmekten alıkoyamıyor insan kendini, utanıyor da. Demişsin ya bu dava utandırıyor beni diye, hepimiz

utanıyoruz... Ama az kaldı Mücella abla, kırmızılarımızı giyip kalabalık caddelerde hürlüğün şarkısını hep birlikte söyleyeceğiz...

Mine'ye ve Çiğdem'e de sevgilerimle...

Kaynak: Bu yazı 06 Ağustos 2022 tarihinde Ekmek ve Gül web sitesinde yayımlanmıştır.